

COBAIN

**edu
BOOK**

DREAM

**CZYLI JAK NIE ZOSTAŁEM
KURTEM COBAINEM**

JACEK BAŁA

TEKST, MUZYKA I ARANŻACJE

PATRYK WARCHOŁ

REŻYSERIA

11.04.2026

PREMIERA

„DREAM, CZYLI JAK NIE ZOSTAŁEM KURTEM COBAINEM”

Budzę się i mam 42 lata. I tak to minęło.

Żona, dzieciak odchowany, mieszkanie wyremontowane, mała stabilizacja jak to mówią. Tylko to wspomnienie marzenia z dzieciństwa ciągle nie daje spokoju. Będę gwiazdą rocka, jak Kurt Cobain! Będę, zobaczycie! Kiedy, jak nie teraz?

Wyjmuję dwie zakurzone gitary, t-shirt z Nirvaną, odpalam sprzęt, odzyskuję głos. Śpiewam. Czy odzyskam też siebie? Czym jest ten powrót do nastoletniego marzenia? A może to nie marzenie, tylko – w końcu – chęć życia?

Inicjatywa Jacka Bały dofinansowana jest z funduszu Unii Europejskiej NextGenerationEU w ramach Krajowego Planu Odbudowy.

KRAJOWY
PLAN
ODBUROWY

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

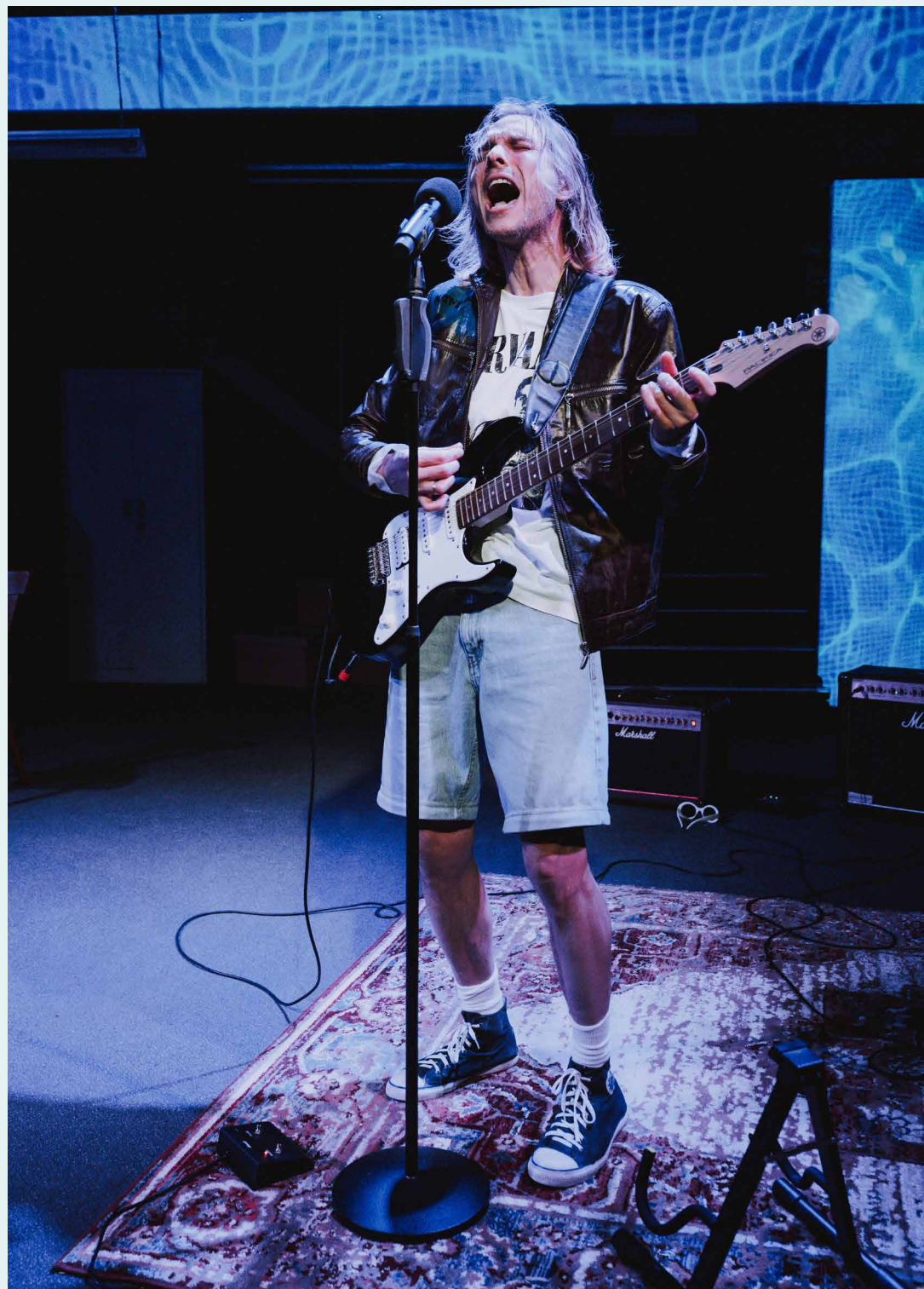
SCENA TAK

Spektakl jest inauguracją nowego cyklu Teatru Miejskiego w Gdyni, którego celem jest wypracowywanie nowych strategii aktorskich, dającego pole do rozwoju twórców i eksperymentu artystycznego, czego efektem są pokazy prac młodych reżyserów, we współpracy z aktorami, których zobaczymy w innych, czasem zaskakujących rolach.

Spektakle sceny TAK w sezonie 25/26:

O dwóch takich, co ukradli księżyc,
reż. Ewa Plątt (premiera 7 lutego 2026)

Dream, czyli jak nie zostałem Kurtem Cobainem,
reż. Patryk Warchoła (premiera 11 kwietnia 2026)

EKSPLIKACJA REŻYSERSKA,

czyli spisana wizja artystyczna, zawierająca intencje, inspiracje i sposób narracji sztuki

aut. **Patryk Warchoł**

„[...] to monodram o 42-latku, pracowniku popularnej sieci ze sprzętem AGD, niedługo mającym awansować na Kierownika Działu. Z pozoru nic go nie wyróżnia: w domu żona i dziecko, stabilny dochód, przewidywalna przyszłość, rutyna dnia codziennego. Właśnie w jeden z takich zwyczajnych dni, uruchamia się w nim coś, co dotąd było schowane pod rachunkami do zapłacenia, grafiką zmian, czasem poświęconym wychowaniu córki – dawne, nastoletnie, śmieszne i wszystkożerne marzenie: »będę muzykiem jak Kurt Cobain« [...].

Co zaskakujące, to pozytywne marzenie, wywołuje także całą lawinę wspomnień, często tych, które zostały wyparte i nie chciałoby się do nich wracać: nastolatek poszukujący własnej tożsamości, przemocowy dom, epizody narkotykowe, wreszcie nieudana próba samobójcza [...].

Jak okaże się w trakcie przedstawienia, powrót do nastoletniego marzenia w wieku średnim nie jest zachcianką, tylko próbą ratowania kondycji psychicznej i relacji rodzinnych. W życiu, w którym zapanował spokój i wszystko dobrze się układa, Bohater w końcu ma czas pomyśleć o sobie: o tym, czy znajduje się w miejscu życia, w którym chciał się znaleźć; co ma zrobić ze swoją przyszłością, która – w jego perspektywie – diametralnie się skraca. Zdaje się, że ostatni raz przeżył taki moment właśnie jako nastolatek, kiedy to programował – mówiąc językiem spektaklu „wymarzał” – swoją przyszłość. Potem przyszły studia, praca, rodzina, pogoń za karierą; życie z rozpędu. Dopiero teraz może złapać oddech i skonfrontować się z tymi marzeniami”.

W PIGUŁCE

WĄTKI KLUCZOWE

tożsamość • poszukiwanie tożsamości • depresja • romantyzowanie cierpienia • marzenia • uzależnienie • trauma • bunt • rozliczenie z przeszłością • wartości • Nirvana • Kurt Cobain

FORMA

monodram • spektakl jednego aktora • spektakl z elementami gry na instrumencie i śpiewu

STRUKTURA

„Struktura spektaklu będzie rozgrywała się na trzech poziomach dramaturgicznych:

1. Teraźniejszość – praca i dom, mikrokonflikty z żoną i współpracownikami.
2. Lekcje – gitara i śpiew jako momenty powrotu do porzuconej pasji.
3. Sceny wspomnieniowe – pokój nastolatka, relacja z ojcem, doświadczenia narkotykowe i próba samobójcza. Chronologia wspomnień i czasu obecnego będzie się przeplatać” (Eksplikacja reżyserska, aut. Patryk Warchoł)

MIEJSCE

piwnica Bohatera • miejsce zamknięte, niedostępne dla innych • może być utożsamiane z wnętrzem Bohatera, głęboko ukrytą częścią osobowości • przestrzeń mentalna, w której Bohater przechodzi przez cały proces analizy i rozmyślania o własnym życiu

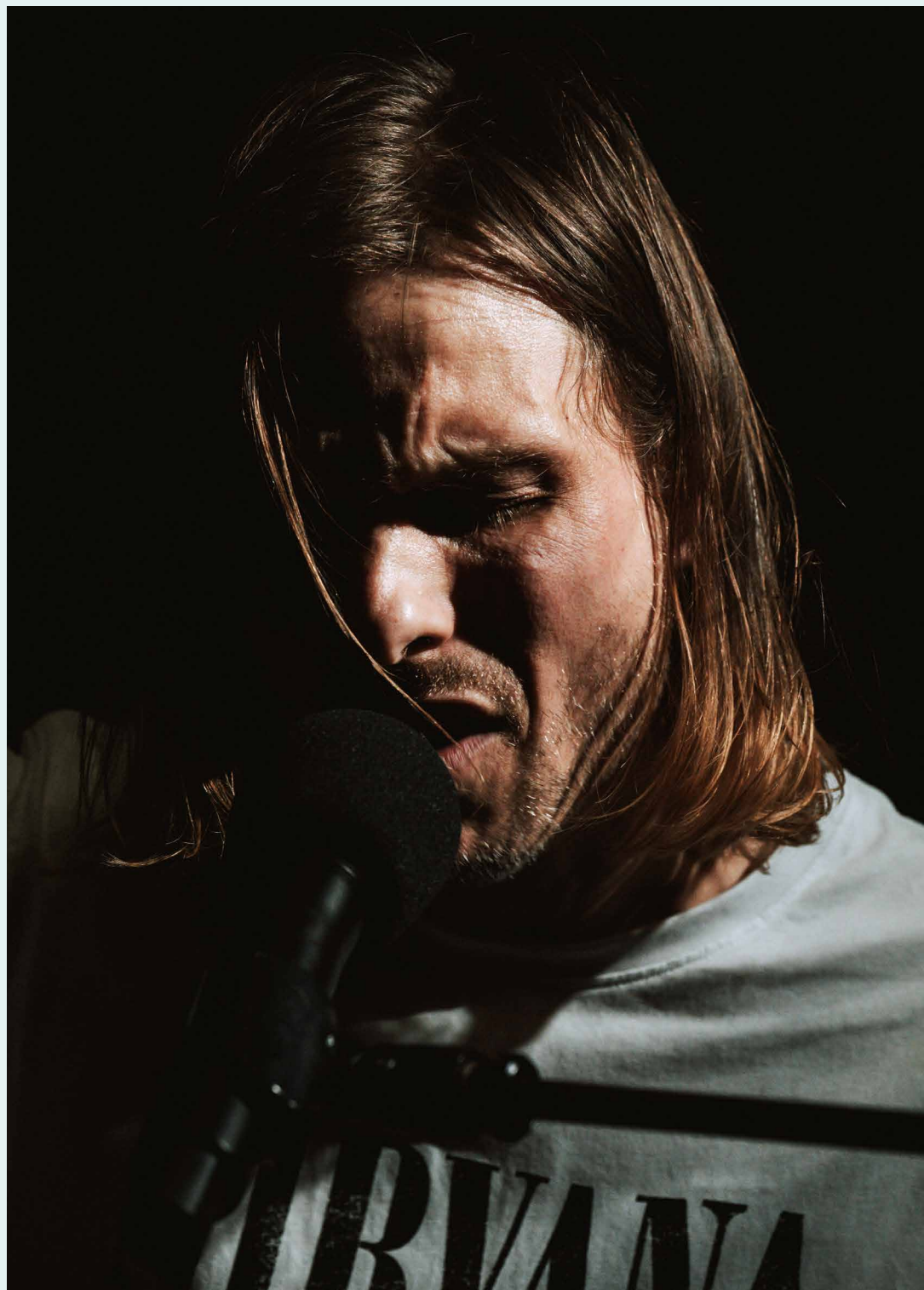

BOHATER

Bohater w „Dream...” jest tylko przykładem jakich wiele – nie ma imienia ani tożsamości. Poznajemy go w środku wieloletniego kryzysu, który rzutuje na życie codzienne, pracę i rodzinę. Trwający marazm przerywa niespodziewany błysk wspomnień i sukces: stypendium, które jest szansą na spełnienie marzenia.

Jak pisał w eksplikacji Patryk Warchoł: „[...] chcemy użyć jego [Kurta Cobaina – dop. KD] wizerunku kulturowego i muzyki Nirvany jako narzędzia konfrontacji Bohatera z jego własnym życiem. Kurt Cobain odzwierciedla niespełnione marzenie nastolatka [...]”. W scenariuszu czytamy: „Będzie to okrutna jak samo życie historia chłopca, który tak bardzo chciał być kimś, że zapomniał najpierw być sobą, a potem było już za późno, więc został... Kurtem”.

Życiem bohatera „Dream...” rządzą frustracja, depresja, zagubienie i ostatnia mała nadzieja na odnalezienie „kluczy do siebie”. W trakcie opowieści Bohater przechodzi przez całą gamę stanów wewnętrznych: od zmęczenia i przejmującej potrzeby ucieczki, przez nagłą motywację do działania, aż po niepokojącą maniacką ironię i okrucieństwo względem siebie i swoich marzeń. Wszystkie te „głosy” są opiniami innych ludzi, których Bohater spotykał na swojej drodze, oraz jego wewnętrznym monologiem (krytykiem). Jest tutaj trudna relacja z nieporadnym i gwałtownym ojcem, epizod narkomanii, próba samobójcza, zmarłwiona żona, niepoznająca własnego męża. Wszystko to składa się na kakofonię nieproszonych komentarzy, rad, nauk, zaczepek, wstydu, opinii i zaniedbanych relacji, które zajmują tyle przestrzeni, że zabrakło jej na prawdziwą tożsamość Bohatera.

KTÓRE WĄTKI SZCZEGÓLNIE WARTO OMÓWIĆ PO SPEKTAKLU?

Pytania pomocnicze – wyjście do dyskusji

WĄTEK 1: ZAGUBIONA TOŻSAMOŚĆ

- Kim Bohater jest teraz, a kim był jako nastolatek?
- Jakie są różnice i podobieństwa między problemami obecnymi a problemami z czasów nastoletnich?
- Jak Bohater radzi sobie z przytłoczeniem i depresją?
- Jak Bohater postrzega siebie? Czy ma swoją osobowość, charakter?
- Dlaczego próbuje naśladować Kurta Cobaina, być jak on i dlaczego?
- Jaką Bohater miał relację z ojcem za czasów nastoletnich i jak ona wpłynęła na jego dalsze życie?
- Skąd bierze się presja, którą odczuwa Bohater?
- Jak objawia się jego bunt i sprzeciw wobec świata?
- Jak można interpretować poniższy fragment scenariusza w kontekście zagubionej tożsamości?

Aż pewnego dnia po wielu miesiącach głodzenia, wracając późnym wieczorem przez miasto zauważył w witrynie sklepowej twarz Kurta. To był on. To ja. Ja Kurt. Pomyślał chłopiec i zdziwił się, że nikt nie podchodzi do niego po autograf. Włosy! Muszę pofarbować włosy... Bardzo dobrze! Głos pochwalił jego wysiłki. Masz prawdziwy talent! Otóż... Jesteś dobry w... znikaniu! Jestem dobry w znikaniu. Powtórzył zdumą chłopiec...

KTÓRE WĄTKI SZCZEGÓLNIE WARTO OMÓWIĆ PO SPEKTAKLU?

Pytania pomocnicze – wyjście do dyskusji

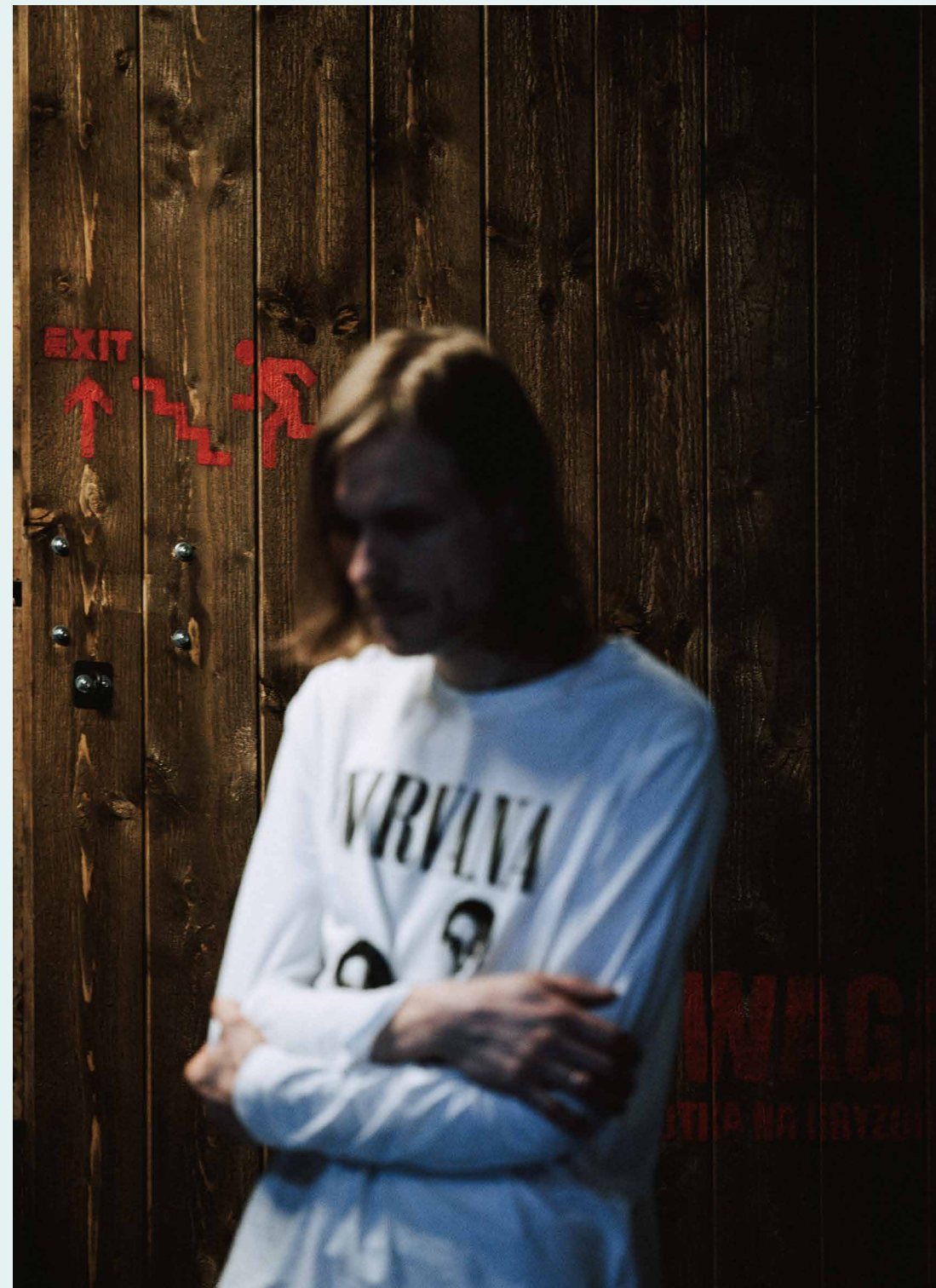
WĄTEK 2: ROMANTYZOWANIE CIERPIENIA I NIEDOSTRZEGANIE PROBLEMU

- W jaki sposób jest przedstawiany na początku Kurt Cobain?
 - Jakie wyobrażenie o jego życiu i karierze ma Bohater?
 - Dlaczego Bohater inspirował się Kurtem Cobainem? Jak wygląda ich „relacja” i ich rozmowy?
 - W jaki sposób Bohater postrzega życie swojego idola, a jak swoje? Jak w tym kontekście można odczytywać poniższy fragment?
- Nie jestem żywy, jestem ledwie żywy.
- O, to tak jak ja przez większość tak zwanego życia.
- Ty ledwie żywy? Zawsze mi się wydawało, że żyłeś za trzech. Tworzyłeś muzykę, byłeś sławny, bogaty... Chciałem tobą być.
- Co za cholerny bullshit, ale mnie teraz wkurwiłeś stary. Takich jak ty za mojego życia były tysiące. Co za ironia losu. Nie wytrzymałbyś godziny w mojej głowie człowieka, rozumiesz? Spierdałbyś jak z pływającego domu. Bo moja głowa była takim właśnie pływającym domem! Wyobrażasz sobie życie w pływającym domu?
- Jakie znaczenie mają ostatnie trzy zdania przytoczonego tekstu? Jak można je interpretować w kontekście pomocy osobom uzależnionym?

Słychać dźwięk rozsuwanego zamka. Stary zagląda do plecaka. Widzi dwa wiśniowe jabłko, jeden pełny, drugi do połowy wypity, jakieś pudełko po fajkach oraz niewinnie wyglądającą kolorową saszetkę [...].

Widzę jak z prawego oka taty wypływa cieniutka strużka.

Tylko Kurt nie jest w stanie uронić ani jednej łzy. Od lat nie żyje.

OBSADA

Bohater | Jacek Bała

REALIZACJA

Tekst, muzyka i aranżacje | Jacek Bała

Reżyseria | Patryk Warchoń

Scenografia i kostiumy | Maja Zęgota

Video, reżyseria światła | Ewa Borowska

Suflerka | Ewa Gawron

Inspicjent | Tomasz Czajka

Producentka | Marta Pałubicka

Przygotowanie merytoryczne EduBook | Klaudia Dzierugo

Tekst | Klaudia Dzierugo

Autor fotografii | Piotr Pędziszewski

**ZAPRASZAMY NA
STRONĘ WWW**

[TEATRGOMBROWICZA.ART.PL/EDUKACJA/](https://teatrgombrowicza.art.pl/edukacja/)

**edu
BOOK**

EDUBOOK

Materiały edukacyjne
do spektakli – wsparcie
dla nauczycieli
i pedagogów, którzy
chcą zgłębić temat ze
swoimi podopiecznymi
przed lub po spektaklu.

TED

TED (TEATR-EDUKACJA -DYDAKTYK)

Oferta dla
współpracujących
nauczycieli – zniżkowe
bilety na najnowsze
spektakle w cenie 30 zł.

eksperymentuje

MY

EksperymentujeMY

Oferta warsztatów
do spektakli, rozmowy,
masterclassy.
Warto na bieżąco
sprawdzać nasze
propozycje.

edukacja@teatrgombrowicza.art.pl

Teatr Miejski
w Gdyni

INSTYTUCJA KULTURY
FINANSOWANA
PRZEZ MIASTO GDYNIA

[TEATRGOMBROWICZA.ART.PL](https://teatrgombrowicza.art.pl)

TE
AT
R

MIEJSKI W GDYNI

BE
MA
26